

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

mm
0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

En ny Visa

om

Bonens Greta, der ble Denakonna.

Dektað udå eijn Majn frå Saltuna, som nu
e flött å boer i Vøjn.

Mel. Det er let at gjette.
(Af „Fæstelavns-gildet“.)

Rue! iblant aijned,
Hviss ja kajnjed,
Ska já gjerna gjorrad strais,
Nu hár já Tid, mens já hárer mijn Sais:
De e kons eijn Bidda
I fán vidda
Om min Bellatid ida,
Hviss I, som saita, vil varra lid brá,
Så vill já fortælla,
Mina Bella!
Hvoddan já har tjent mit Brø
Bodde som Horra á Halldrejn i Æ.

V box 37:1083

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200
mm

Men ded va nu forra,
Bautehorra
Ner i Røsen på ejn Går
Va já to Somra å vautada Får;
Så ble já komformerder,
Extremerder
Udå Huusbonijn já ble,
Å på min Lønn fílk já fœm Daler te.
Konn hon ble så nagg på'd,
Dejngång hon så'd
Ad já fílk já fulte Pœijn,
Sjælde på Bonijn, då hajn kom i Sæjn.

Mer skal já Fer fortælla:
Tolstre Bella
Hadde Bonijn, hvart já va.
Døttern, dejn Elsta, hed Greta å va
Deili som en Rosa,
Men en Tosa,
For hon ville há ejn Den,
Som der va gammaijl å sjæver på Ben.
Já holt maijed åna.
Når já såna,
Ble já kjessammer å sær,
Brælada højt, når ad Denijn kom der.

Så vad nu ve Nøkijllja
Nogged sjíllja
Ud på Autaniijn já gjík,
Iva på Greta mœ ejngång já fílk.
Já sa na min Menijn,
Ad dejn Denijn
Kujnn' hon gjerna sai Agjys!
Greta sa „ja“, og hon ga mai ejn Kjys;
„Já har tit forhauad,
Ad forlauad
Mœ dejn Denijn já va bled.“
Søddan sa Greta, å satte sai ned.

Bonijn haj forstoed,
I kajn troed!
Já ble retad kjört på Dørn.
Hajn hadde hørt mœ di sjidena Ørn,
Hva vi hadda snakt om,
Nokk e ded som!
Greta hon fílk dygti Bryl.
Já romde uijnjan ejn Månad forr Tyl,
Døttern, hun fílk Krampa
Før ejn Tampa,
Som ad Fariijn hadda sait,
Já skujllje smagt, saiil hajn hadde mai rait.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0

mm

Men mångja År e gåna,
Sin já såna,
Ded e Greta, som já mén,
Sjellan ded va, ad já kom på dejn Lén.
Hvoddan ded så går na,
Dejn, som får na,
Får en Konna, som e go,
Højllu å nett; men iáns kajn I tro!
Denijn lo mai vidda
På ejn Bidda
Sjided Skrotobakspapér;
„Greta e gjevt å har Bælla mæ mér,”

Rønne 1873.

Tryft i Colbergs Bogtrykkeri.